

[Poul Hansen (Kalundborg).]

og lignende ting. Disse varer er nemlig i forvejen inde under den afgift, som hviler på parfume og kosmetik, og det må vel være nok. Man kan vel uden at gå nogen for nær sige, at hårvand, barbersprit m. v. er af nok så stor hygiejnisk værdi som læbestift, pudder og parfume, og derfor er der ingen grund — ingen fornuftig grund i hvert fald — til, at disse ting skal have større skat.

Vi finder det også praktisk at tage hele afgiften af øl som en hektoliterafgift — det er jo den omlægning, som foreslås i forslaget. Når jeg siger hele afgiften, er det naturligvis med undtagelse af omsætningsafgiften i restauranter. Denne omlægning af ølskatten betyder en administrativ lettelse, og den betyder, at øgede udgifter til arbejds-løn og råvarer ved fremstilling af øl ikke medfører en øget beskatning.

Der er imidlertid i forbindelse med denne omlægning opstået et lille problem, som vi nok må undersøge lidt nærmere under det kommende udvalgsarbejde. Jeg tænker, at det er gået andre ærede medlemmer, som det er gået mig, at de har fået henvendelse fra nogle mindre provinsbryggerier, som står udenfor bryggerforeningen, og som fører en særlig prispolitik. De fører nemlig den prispolitik, at de holder prisen på pilsner, vistnok særlig på luksusøl, noget lavere end de øvrige bryggerier. Det er jo klart, at når størstedelen af afgiften, sådan som den i øjeblikket bliver det, beregnes som en procentmæssig værdi-afgift, der udregnes efter engrosprisen, slipper disse bryggerier lidt billigere i afgift, end når hele afgiften, således som foreslået, tages som hektoliterafgift. Det vil altså igen sige, at omlægningen for disse bryggeriers vedkommende betyder en lidt højere afgift end den, de betaler i dag, og denne lille afgiftsforhøjelse mener man, efter hvad der er forebragt for mig, vil skade disse bryggerier meget. Efter oplysninger, der er meddelt mig af et af disse bryggerier, vil den merafgift, der bliver tale om, andrage

1,6 øre pr. pilsner og 4,8 øre pr. flaske luksusøl, så det er ikke, fordi det er kæmpe-mæssige beløb, der er tale om. Nu vil jeg imidlertid meget nødig have, at det indtryk skal fæstne sig nogetsteds, at vi er hårde ved de små bryggerier, og derfor vil jeg gerne gøre et par bemærkninger yderligere om dette forhold.

Efter min mening er man slet ikke hård ved de små bryggerier i afgiftslovgivningen, tværtimod. De har nemlig efter de gældende regler en moderation, en rabat kan man sige, på den nuværende hektoliterafgift, og den føres med over i det nye lovforslag. For det stærke øls vedkommende er reglerne herom at finde i § 17, stk. 2. Denne moderationsordning betyder for alle bryggerier, der producerer mindre end 2 000 hl årlig, en rabat i skatten på 25 kr. pr. hl, det vil sige en 8—9 øre pr. halv-flaske øl. Er produktionen større, falder rabatten i hastig takt og forsvinder helt, når produktionen er over 125 000 hl. Hvis vi nu tager et bryggeri med en produktion på grænseområdet, nemlig 2 000 hl, udgør moderationen altså gennemsnitlig ca. 8—9 øre pr. flaske; hvis produktionen på bryggeriet fordeler sig ligeligt på pilsnere og luksusøl, kan bryggeriet f. eks. anvende denne rabat til at beregne sin pilsnerpris 3 øre lavere og sin pris på luksusøl 10—13 øre lavere end andre bryggerier, som ikke har denne moderation. Da den nuværende engrosafgift er en procentafgift, indvindes der her yderligere for pilsneren 2 øre og for luksusøllet 8—9 øre. Den samlede afgift for dette bryggeri udgør altså efter dette regnestykke ca. 5 øre mindre pr. pilsner og 20 øre mindre pr. flaske luksusøl end det, de store bryggerier betaler, og det svarer temmelig nøje til den prisforskel, man holder, nemlig 5 øre lavere for pilsneren, 20 øre lavere for luksusøllet. Man kunne altså, hvis man ville være ondskab-fuld, sige, at der føres priskonkurrence for statens regning! Man kan også sige det sådan, at disse små bryggerier har en dobbelt afgiftsmæssig begunstiggelse. Efter det